

Het Vlaams Parlement debatteerde gisteren over de problematiek van de inschrijvingen in Vlaamse scholen. Minister Crevits deed daar een opvallende uitspraak. Ze haalde cijfers aan uit Antwerpen, waar al enkele jaren wordt gewerkt met een dubbele contingentering voor het lager onderwijs. De stad deed in 2016 de oefening en herrekende de resultaten van twee jaar zonder die maatregel. Wat bleek? "Slechts drie procent van de leerlingen kreeg een andere school toebedeeld", aldus de minister. "In Antwerpen tonen ze dat je ook zonder te werken met twee lijsten een sociale mix op scholen kunt krijgen."

Het gaat in totaal om 317 kinderen in 127 scholen. "Dat zijn één of twee kinderen per school", reageert Antwerps schepen van Onderwijs Claude Marinower (Open Vld). "Je kunt toch niet spreken van een groot effect op de schoolpopulatie dan?"

Laat Crevits de maatregel dan vallen? Vorige week klom het bij CD&V, bij monde van Vlaams Parlements lid Kathleen Helsen, nochtans vast te houden aan de maatregel. Wel stonden de christendemocraten open voor aanpassingen. Aan het einde van de week maakte minister Crevits dan toch de opening om te kijken naar alternatieven. "Wij zijn niet getrouwd met het systeem", klom het toen vanuit haar partij.

Vrijheid

"We kunnen weg", zei de minister al lachend. "Het is opgelost." Vandaag zit de minister rond de tafel met haar drie coalitiepartners om een doorbraak te forceren rond het inschrijvingsdecreet. De drie Vlaamse regeringspartijen raken het al twee jaar niet eens over welke maatregel ze willen gebruiken om een sociale mix te voorzien op scholen. Vooral N-VA is een rabiate tegenstander van de dubbele contingentering.

Hoewel vooral verkennende gesprekken gepland staan, zullen de partijen er volgens Crevits snel uit geraken aangezien ze het eens zijn rond vier punten: er komt een centraal aanmeldingssysteem voor heel Vlaanderen en er komt één datum om in te schrijven. Daarnaast wil iedereen segregatie tegenwerken én moet er vrijheid komen voor lokale besturen om het aanmelden zelf te organiseren.

Wellicht ligt in dat laatste de sleutel voor een oplossing. Door het vrijwaren van die lokale vrijheid kan de dubbele contingentering behouden blijven, maar kunnen steden zelf kiezen of ze die hanteren of niet. Het feit dat de Scheldestad zelf weinig effect merkt van de dubbele contingentering is daarbij een waardevol argument.

Onenigheid

Alleen, niet iedereen is het eens met de lezing uit Antwerpen. In Gent, waar men ook al vijf jaar werkt met de dubbele contingentering bij de inschrijvingen in het lager onderwijs, vindt men echter wél een duidelijk effect. Volgens Jean-Pierre Verhaege, de voorzitter van het Gentse lokale overlegplatform en tevens architect van de dubbele contingentering, kregen zo'n 97 leerlingen een andere plek toebedeeld. Op een schoolpopulatie van ongeveer 1.400 leerlingen gaat het om 7 procent.

Volgens Verhaege kan het dat de Antwerpse cijfers inderdaad lager liggen. Hij pleit ervoor om wijkgebonden en per school de invloed van de maatregel te bekijken. Doordat de maatregel pas in werking treedt wanneer er meer ouders appliceren dan er plaats is, heeft hij in sommige scholen inderdaad geen effect.

PIETER GORDTS

Copyright © 2018 De Persgroep Publishing. Alle rechten voorbehouden